

Del 1- kortsvar

Forfatteren av teksten "Negativt syn på unge" prøver å få frem at det blir lagt veldig mye fokus på det negative hos ungdom. Selv om det i mange tilfeller kun er et fåtall av ungdommer som gjør noe galt, så blir det ofte fremstilt på en måte slik at det ser ut som at det gjelder mesteparten av ungdom. Hun viser til undersøkelser som forteller oss at flere ungdom sier nei til Narkotika enn før, flertallet har et godt forhold til foreldre, gjør det bra på skolen og engasjerer seg i politikken. Fortsatt velger media å fokusere på de få som ikke gjør det så bra. Hun mener også at det påvirker andre ungdommer. I teksten får vi lese at forskning viser at de unge følger strømmen, så hvis de unge stadig leser om andre ungdom som for eksempel tar narkotika, og media fremstiller det som om det gjelder mesteparten, kan det føre til et slags press i stedet for å virke forebyggende.

Forfatteren skriver også om at viktige saker drukner i mediestormen om ungdom. Jeg er veldig enig i det Linn Kongsli Lundervold skriver i Aftenposten.

Det er veldig mye negativt fokus på ungdommen, og jeg kjenner meg ikke igjen i mye av det de skriver er typisk ungdom. Det er ofte de unge som blir stempla som pøbler. På matbutikken har jeg sett flere tilfeller av godt voksne mennesker som tar noe og putter det i lomma, men det blir ikke lagt merke til fordi fokuset er på de unge. Et annet eksempel fra hverdagen, er på t-banen. Jeg opplever at hvis en gammel og ustø person kommer på t-banen og det ikke er ledig sitteplass, er det som regel en ungdom som reiser seg opp for å tilby personen plassen sin, men uansett er de unge som blir sett på som frekke og uoppdragne.

Jeg føler at mange har negative fordommer mot ungdom og tolker alt som blir sagt og gjort på verste mulig måte, mye på grunn av media. Media fokuserer mye på ungdomsskandaler, men det får oppmerksomhet. Hadde de ikke fått noen lesere når de skrev om ungdommer, hadde det ikke media skrevet om det. Ungdom vil lese om andre ungdom, foreldre, besteforeldre osv. vil lese om ungdom. Hvis det er en overskrift som handler om en GHB-epidemien så vil selvfølgelig foreldrene lese om det, hvis det er en mulighet for at det angår deres barn. Hvis media hadde fokusert på det positive hos ungdom tror jeg at det hadde vært forebyggende for ungdom, men samtidig tror jeg lesertallet på de artiklene ville vært lavere. Blant annet fordi saker som en GHB-epidemi er skremmende og ingen foreldre vil at barna deres skal prøve GHB. Det er skremmende og derfor føles det nødvendig å få informasjon om det.

Del 2 – Langsvar

Oppgave 2

Terningen er kastet

I dagens samfunn blir det gitt karakter for det meste, både mennesker og gjenstander. Skal man kjøpe en film, er det allerede gitt karakter fra en anmelder. Vi ser ofte på karakterene hvis vi står fast mellom for eksempel to filmer, og ender ofte opp med den med høyest karakter. Det gis karakterer til filmer, matvarer, teknologiske gjenstander og egentlig det meste vi kan kjøpe eller få tak i. Det blir mer og mer fokus på selve karakteren, og mindre på tilbakemeldinger. Man får utdelt karakterer allerede fra man er 12/13 år, og nå vil kunnskapsministeren at det skal starte enda tidligere. Er det ikke viktigere med enn ordentlig tilbakemelding enn ett tall som ikke forteller deg så mye?

Kunnskapsministeren ønsker nå å prøve karakterer i barneskolen også. På barneskolen og ungdomskolen har alle barna de samme fagene, men de har alle ulike kvalifikasjoner. Noen barn er gode teoretisk mens andre er gode til praktiske oppgaver. Vi har alle ulike ferdigheter. Hvordan er det da riktig at vi skal få samme kriterier alle sammen? Si for eksempel at vi skulle gitt en elefant, en fugl, en fisk og et esel samme vurderingssituasjon. Alle skulle få en karakter ut ifra hvor fort de kom seg til toppen av ett tre. En fisk som har helt andre kvalifikasjoner enn en fugl hadde aldri klart å komme seg til toppen av treet på egenhånd, mens fuglen hadde fått en høy karakter, fordi det er det fuglen er god til. Hadde oppgaven hvert å være lenge under vann derimot, hadde fisken fått høyest karakter. Dyr blir ikke vurdert etter samme oppgave, hvorfor skal vi mennesker bli det? Vi trenger forskjellige ferdigheter i forskjellige jobb. Hvordan hadde det gått med samfunnet hvis alle var gode på det samme? En person som har lyst til å bli lastebilsjåfør trenger ikke den samme kunnskapen og de samme ferdighetene som en som vil bli ingeniør. Vi er alle forskjellige og har alle forskjellige ønsker.

På barneskolen og ungdomskolen blir det bare mer og mer teoretisk. Hvor motiverende er det for de barna som takler praktiske oppgaver bra, men ikke de teoretisk, og alltid få en lavere karakter enn alle andre? Det blir fort en konkurranses mellom barna å få høyest karakter. For de barna som alltid får lavere karakterer enn andre så kan det ødelegge ganske mye for selvtilliten og selvbildet. Det står i teksten "Terningen er kastet av Christine Koht. "I alle fordelinger av karakterer vil de fleste ligge på midten. Være vanlig eller middelmådige. Alle kan ikke bli vinnere, enere, for da faller målingen sammen. Og hvor motiverende er det å få vite at du er middelmådig sånn år etter år?" Vi er alle gode på hver vår ting, er ikke det viktigere å få frem, enn å få frem det man ikke er noe flink til?

Jeg mener at når det blir gitt en karakter blir ofte fokuset på tallet og ikke tilbakemeldingen. Derfor mener jeg at det burde bli mer fokus på bedre og flere tilbakemeldinger, enn flere karakterer. Når det blir gitt tilbakemeldinger for du vite hva du gjør bra, og hva du kan gjøre bedre uten at det er ett tall som tar fokuset og som blir sammenlignet med andre. Det er viktigere for barn og unge å få vite hva som er bra, og hva som kan bli gjort bedre enn å få ett tall.

Jeg syntes det er bedre med karakterer i arbeidslivet og videregående når du selv har bestemt hvilken retning du vil gå. Da har du selv valgt hva du vil gjøre og som regel valgt noe du er god til. Da blir du vurdert i noe du selv vil, og ikke ett fag du ikke interesserer deg for eller ikke har bruk for i det hele tatt. Jeg tenker at når du først har valgt yrke, er det mer nødvendig med vurderingene for å få kvalitet. Det er allerede stor konkurranses mellom bedrifter, så der kan karakterene være veldig nødvendig. Jeg syntes det er bedre å gi en bedrift en karakter, enn å gi det til enkelt personer. Karakterer på varer skaper større konkurranse, og derfor bedre kvalitet. Da blir karakterene som regel gitt til en gruppe mennesker, og ikke til en alene. Jeg syntes fortsatt at tilbakemelding burde være viktigere enn tallet.